

[Tinning]

af Folketinget vedtagne landsdækkende program.

Svar (27/3 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I »Miljøministerens handlingsplan vedrørende dioxinforurening« af november 1985 oplyses, at Sundhedsstyrelsen i samarbejde med Miljøstyrelsen og Levnedsmiddelstyrelsen gennemfører landsdækkende stikprøveundersøgelser af dioxinindholdet i modermælk. Miljøministeren har endvidere den 17. oktober 1985 som svar på spørgsmål nr. S 479 oplyst, at de forventes afsluttet i foråret 1986.

Modermælksprøverne er indsamlet i samarbejde med Sundhedsstyrelsen, og analysemetoden er indkørt på Miljøstyrelsens Kemikaliekontrol. Der har imidlertid været problemer med indkøring af nyt analyseapparat samt med gennemførelsen af den nordiske interkalibrering af dioxinanalyser på modermælksprøver, der skal danne udgangspunktet for de konkrete analyser.

Resultatet af modermælksundersøgelserne vil derfor først foreligge umiddelbart efter sommerferien 1987.«

Spm. nr. S 916

Til miljøministeren (20/3 87) af:

Tinning (VS):

»Hvilke initiativer har ministeren taget for at blottlægge og lokalisere andre kilder til dioxinforurening end affaldsforbrændingsanlæg?«

Begrundelse

Miljøstyrelsens stikprøveundersøgelser af dioxinindhold i komælk viste ikke forhøjede koncentrationer i nærheden af affaldsforbrændingsanlæg. Det må derfor formodes, at der ud over affaldsforbrændingsanlæg findes andre kilder til dioxinforurening. F.eks. har svenske undersøgelser ifølge artikler i MiljøAktuelt påvist dioxiner i udstødningsgassen fra biler, og i dioxinhandlingsplanen angives endvidere chlorphenoler og halmfyrr som mulige kilder.

I MiljøAktuelt nr. 7 1986 er det nævnt, at svenske undersøgelser har påvist dioxiner i krabber i Kattegat, og det må derfor formodes, at dioxiner er spredt over meget store områder.

Derfor vil det være væsentligt at få klarlagt visse forskellige kilder, der giver anledning til dioxinforurening, hvorledes de lokaliserer sig, og hvor store mængder der spredes.

Svar (27/3 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I tilknytning til de igangværende dioxinmissionsmålinger på affaldsforbrændingsanlæg vil dioxinmissionen fra små anlæg, f.eks. pejse og brændeovne, samt fra sygehusforbrændingsanlæg blive belyst. Undersøgelserne forventes rapporteret i efteråret 1988.

Endvidere har Miljøstyrelsen indledt et samarbejde med Københavns Kommune om at foretage dioxinmissionsmålinger på slamforbrændingsanlægget på Lynetten.

Endelig er Miljøstyrelsen bekendt med, at der for energiforskningsmidler under Energiministeriet i et samarbejde mellem Jydsk Teknologisk Institut og dk-Teknik er foretaget dioxinmissionsmålinger på et moderne halmfjernvarmeanlæg, hvor dioxinmissionen blev målt til 1/10 ng/Nm³, og på et lille simpelt gårdhalmværk, hvor dioxinmissionen blev målt til ca. 5 ng/Nm³. Disse undersøgelser tyder derfor ikke på, at halmfyrr er nogen væsentlig kilde til dioxinforureningen.

Miljøstyrelsen følger løbende udlandets undersøgelser og initiativer vedrørende dioxinforureningen.

Spm. nr. S 917

Til miljøministeren (20/3 87) af:

Tinning (VS):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre en nedbringelse af dioxinforureningen fra de danske bilers udstødningsgas?«

Begrundelse

Af en rapport lavet af Stellan Marklund og Christoffer Rappe kaldet Identification of polychlorinated dibenzofurans and dioxin exhausts from cars running on leaded gasoline fremgår det, at biler, der kører på blyhol-